

Lichtpuntjes breken de blokkendoos open

JOOST ZONNEVELD

AMSTERDAM – Het gebouw van Westpoortbeheer aan de Theemsweg is een 'doos' zoals veel andere bedrijfsgebouwen in het westelijk havengebied. Het kunstwerk *Lokroep of the painted chat* van Giny Vos, brengt daar verandering in. Met een combinatie van licht en raadselachtige woorden wil ze de nieuwsgierigheid van voorbijgangers prikkelen.

Vlakbij de voormalige tippelzone aan de Theemsweg staat het gebouw van Westpoortbeheer. Het pand dat aan de doodlopende weg en tussen twee sporen in ligt, doet niet onder voor het gemiddelde bedrijfspand in het gebied, het is een gesloten rechthoekige doos.

De onopvallende vorm van het gebouw in combinatie met de locatie zorgen ervoor dat menigeen het gebouw van de straatreinigers, groenbeheerders en de medewerkers van de gladheidsbestrijding maar moeilijk kan vinden.

Het werk *Lokroep of the painted chat* (een verwijzing naar *Learning from Las Vegas* van Venturi en Scott Brown) van beeldend kunstenaar Giny Vos brengt daar verandering in. Op de 76 meter lange gesloten wand van het gebouw verschijnen monumentale woorden door het aansturen van 6500 witte ledlampjes. Van Vos werkt vaker met wisselende associatieve woordenreeksen die ineens tevoorschijn komen. Met *Lokroep* doet ze dat ook, maar dit keer verwijst ze heel

Het gebouw van Westpoortbeheer aan de Theemsweg.

direct naar de locatie van het gebouw en het jargon van de gebruikers. Kreten als 'zout hè', 'klt + Otto', '10 gram nat' of 'Wild West' wisselen elkaar af.

Als het koud is en gestrooid moet worden, hebben de gladheidsbestrijders het niet over 'koud hè', maar over 'zout hè' en daarbij ge-

STRATENMAKERS EN GROENBEHEERDERS LEVERDEN TEKSTEN

bruiken ze '10 gram nat', dat iets zegt over de verhouding zand en zout die over het asfalt uitgestrooid wordt. Het wilde westen is een benaming die de werknemers zelf aan hun werkplek geven en het mysterieuze 'klt + Otto' betekent een 'kabelleiding met toebehoren'. Derge-

FOTOPETER ELENBAAS

lijke termen of uitdrukkingen zijn voor Vos het beginpunt van een reeks associaties die samen een vervreemdend klankgedicht vormen. En dat kan als volgt gaan:

*Zout hè
Zoutwerk
Steenhout
Brandkoud
Wild West
Ruw dienst*

Bij elkaar vormt het 'een onbegrijpelijke aanprijzing voor een vreemd product, een lokroep die klinkt uit de grijze gesloten doos van Westpoortbeheer', aldus de kunstenaar. Daarmee refereert ze het werk aan de grote reclameborden die op de bedrijfspanden in Westpoort te vinden zijn, maar ook hier geldt dat het net even anders is, subtieler en poëtischer. Door het

gebruik van witte lichtpuntjes in de gesloten wand perforereert Vos het gebouw en breekt het open. De mysterieuze opeenvolging van woorden suggereert dat zich meer achter de wand bevindt. Wat precies blijft onduidelijk, maar maakt wel nieuwsgierig.

Vos hoefde weinig moeite te doen om termen te vinden die de werknemers gebruiken, enkele gesprekken waren voldoende om een enorme reeks van woorden te krijgen. Het enthousiasme van de stratenmakers en groenbeheerders verraste haar. "Ik verwachtte dat kunst in deze omgeving vreemd gevonden zou worden, maar het is toch hun ding geworden."

Een mooi voorbeeld daarvan was toen Vos met haar werk proefdraaide en woorden als 'momentje', 'bijna klaar', of 'ff w88' liet zien. De werknemers voelden zich als ambtenaren voor schut gezet en vervolgens kreeg Vos een flink aantal suggesties – waaronder een enkele schunnige – waaruit bleek dat het de mensen bezighield. Ook nu het werk af is roepen de teksten reacties op. Zo gebruikt Vos bijvoorbeeld 'op één oor', wat verwijst naar een manier om een weg te bestraten, maar sommigen zijn bang dat anderen zullen denken dat 'we hier alleen maar liggen te slapen'.

Overdag zijn de teksten minder goed te zien, maar vormen de lichtpuntjes volgens Vos 'kleine diamantjes op de wand'. En als het dan begint te schemeren en de woorden zichtbaar worden, hebben ook treinreiziger nog iets om over na te denken.